

Zengibar, ubi fuit Palaea Isaura (Sterrett papers American archaeol. school III p. 115 n. 190; Radet et Paris bull. de corresp. hellén. 9, 1885 p. 433). Cagnat Inscr. Gr.-Rom. III 290. Iuxta extat titulus gemellus, Sterrett l. c. p. 114, 189, Radet et Paris p. 430.

8828 Κ. Οὐοκῶνιον . . . [νίδον] . . . |λίξ¹ Σάξαν Φεῖδον² ὕπατον ἀποδεδε[ιγμέ]λλον, πρεσβευτήν καὶ ἀντιστρατήγον τοῦ | Σεβαστοῦ ἐπαρχειῶν Λυκίας καὶ Παμφυλί|ας, ἀνθύπατον Πόντου καὶ Βιθυνίας, | πρεσβευτήν Σεβ. λεγεῶνος δ' Σκυ|θικῆς, ἐπιμελητὴν ὁδοῦ Οὐάλερίας | Τ[ε]βουρτεινῆς καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις | τόποις στρατολογήσαντα³, στρα|τηγόν, δῆμαρχον, ταμίαν καὶ ἀν|τιστρατήγον ἐπαρχείας Μακε|δονίας, χειλίαρχον πλατύσημον | λεγεῶνος γ' Κυρηναϊκῆς καὶ λε[ι][γεῶνος] . . . (Iuxta, in eodem lapide, a sinistra intuentis) Κ. Οὐοκῶνιον | Σάξαν Ἀμνντιανόν, νίδον Κ. Οὐοκῶνιου Σάξα | Φεῖδον πρεσ|βευτοῦ καὶ ἀν|τιστρατήγου | τοῦ Σεβαστοῦ | ἐπαρχειῶν Λυ|κίας καὶ Παμφυ|[λί]ας) . . .

Phaselide Lyciae (Bérard Bull. corr. hell. 14, 1890 p. 645, inde Cagnat inscr. Gr.-Rom. III 765). — 1) Tribus. — 2) Vir notus etiam ex aliis titulis provinciae Lyciae, cf. Prosopogr. imp. Rom. III p. 471 n. 612, item ex titulis Africanis compluribus. Legatus Lyciae et Pamphyliae videtur fuisse a. 144—147. Post hunc titulum positum factus est proconsul Africae a. 162 (Cagnat Festschr. f. O. Hirschfeld p. 168). — 3) Cf. Momms. Eph. ep. 8, 158^a, Staatsr. 11³ p. 1090 not. 2.

8829 Γ. Ἰούλιον Γ. νίδον Φαβία Σεου|ήρον¹ γεγόμενον πρῶτον μὲν | πεντεκαίδεκα|δρον² τῶν ἐκδικα|ζόντων τὰ πράγματα, | ἔπιπῳ δημοσίῳ τι|μηθέντα³, χιλίαρχον | λεγιῶνος δ' Σκυ|θικῆς, ταμίαν καν|διδάτον, δῆμαρχο[ν] | κανδιδάτον, ἱερέ[α] | ε' καὶ ἰ'-ανδρον⁴ ἐπὶ τ[ῶν] | ἱεροποιῶν, στρα|τηγόν οὐρβανόν, πρε|σβευτήν λεγιῶνος | λ' Οὐλλίας Νικηφό|ρου, ἐπιμελητὴν ὁ|δοῦ Ἀππίας, ὕπατον⁵, | πρεσβ. ἀντιστρατή|γον Συρίας Παλαι|στεινῆς, Τρέβιος | Κοκκίμιος Ἀλέξανδρος τὸν ἑαυτοῦ εὐ|εργέτην.

Ancyrae (CIGr. 4029 descr. Dousa, delineavit Tournesfort). Cagnat inscr. Gr.-Rom. III 472. — 1) Cf. Prosopogr. imp. Rom. II p. 244 n. 372. — 2) Debit esse δέκαδρον. Ceterum cf. N. 8831 not. 1. — 3) Apparet errorem subesse; fortasse sevir fuit equitum Romanorum. Cf. N. 8830 (not. 3). 8834^b. 8844; Magie de Romanor. vocabul. sollemn. Gr. conversis p. 145. — 5) Consul ordinarius fuit a. 155.

8830 [Μ. Νώνιον] Μακρεῖ|νον¹ | ὕπατον Ῥωμαίων, ἀνθύ|πατον Ἀσίας², τῶν ἐπιτε|λουμένων ἱερῶν τῶν πεντ[ε]|καίδεκα ἀνδρῶν³, Ἀντωνειν[ια]νόν Οὐ|ηριανόν ἐκ τῶν | συγκατηξιωμ[έ]νων φιλά|των ἱερέα, πρεσβευτήν | καὶ συναπόδημον⁵ τοῦ μεγίσ|του αὐτοκράτορος Μ. Ἀύρηλιου | Ἀντωνεῖνου, ἡγεμόνα ὑπα|τικῶν Παννονίας τῆς ἄνω, | ἡγεμόνα Παννονίας τῆς κάτω, ἐπιμελητὴν τοῦ Τιβέρεως | ποταμοῦ τῆς ἐκατέρωθεν | ὄχθης⁶, ἡγεμόνα⁷ λεγιῶνος | τεσσαρεσκα|δεκάτης, στρατη|γόν Ῥωμαίων, δῆμαρχον, | πρεσβευτήν τῆς Ἀσίας, ταμίαν, |